

	Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
		Szerző <i>p.p.</i>		Tárgy <i>498.4</i>
		Cím <i>Nagytribünön.</i>		Hely
		Forrás: <i>az Ujság</i>		Idő <i>"1915"</i>
		<i>Bp.</i> (Hely)	<i>1915 VIII/13</i> (Idő)	Személy

A NAGYTRIBÜNÖN.

Turfképek.

Ez az »untauglich«-ok meetingje. Ha meg-számoljuk a versenypálya épkezsláb, katonaköte-les korban lévő látogatóit, kiderül, hogy csinos kis brigád telnék ki belőlük. Ezt nem azért mond-juk, hogy zászlót lobogtatva elharsogjuk a »Mind-nyájunknak el kell menni« csatadalát, hiszen tud-juk és méltányoljuk, hogy több-kevesebb okból nem mehet el mindenki, hanem meg akarjuk nyugtatni a versenyzéh czimeres tagjait: a há-boru következtében nem apadt ki a klientélája. Jó üzlet ez most is, a »netto« haszonból fel lehetne építeni a »Nemzet Háza« egyik pavillonját, vagy a felvidéki károsultak egyik új községét, a mit azután »Csikófalvá«-nak nevezne el a nép.

Emberanyagban nincsen hiány, s ló is van bőven, mert a négylábuak elitjét nem vitték el a háboruba tréncsít vonni, ágyut vonszolni Orosz-Lengyelország országutjain. Nos, ha fogadó is van, ló is van, mi kell egyéb a futtatásokhoz? Megmondom, jámbor olvasó: az üzemet mozgató erő, a pénz! Isten őrizze, hogy a lóversenyt vegyük reális számítás alapjául, nem is vonunk le sajnálatos következtetést belőle, de a nyári meeting ünnepnapjain nem fog hétszázezer rubeles, vagy koronás kimutatásokkal hivatkozni a totalizátor vezetősége, mint az oroszok veszélyeztetett főváro-

sában. A mi talán nem is vall nagyobb szegénységre, de mindenesetre nagyobb józanságra vall és ezt megelégedéssel konstatáljuk.

A forgalom tehát korlátolt, a ringben, a turf-élet fókuszában pedig szinte szörványosnak mond-ható. Apró üzleteket kötnek jobbára alkuszok révén, mert a ringben most nem ildomos, bizo-nyos körökben nem is »fair« dolog megjelenni. A ki nem sokat ad az illemre, azt a kényszerű takarékoság inti mérsékletre, vagy a Magyar Lovaregylet újabb intézkedése, melylyel a ring-jegyek árát tiz koronáról huszonöt koronára emelte.

Kicsiny kullancsok és alkuszok bus se-rege szomorkodik a fogadóheiy platánjai alatt, az ellentáborban pedig négy fők-könyves szorong szerény koczázataért. Veszedelem nincsen. A nagy ragadozók nem jöttek el. Hazárd kedvük-ben ezresbankókat lengető ifju főurak és millio-mosok most a kardot forgatják, vagy szerényen megapulnak e háborus világban. Szemere Miklós Karlsbadban üdül, a bécsi nagytőkések, Maunier Viktor kivételével, ezuttal nem járulnak hozzá a budapesti »ring« forgalmához.

Az önzetlen sportolók közül Springer Gusztáv báró állhatatos távolléte tűnik fel; az öreg báró mintha végképp bucsut mondana régi szerelmé-nek, a futtatásnak. Az előkelő sportvilágot Har-kányi Andor báró, a fiatal tatai gróf és Andrassy Sándor gróf képviselik, a gyepen, a tribün páho-

lyában Kárdy Lászlóné, báró Inkey Józsefné és Jacsevic Albertné grófnő. A hadsereg állás-ponja ugyancsak tartózkodó. Néhány tartalékos tiszt és loasönkéntes ezáfolja meg a kósza hirt, hogy a tiszt urakat parancsban tiltották el a hippi-kus látványosságok gyönyörétől. Lábbadozó hu-szárt is látunk egyet-egyet, görcsös botra támasz-kodva. A mankót helyettesítő fogantyus bot adja meg a nyári turf háborus jellegét, meg valami fásult, nyomott hangulat, a mi ránehezedik a versenyélet máskor zsibongó világára. A turf vérkeringése lassabb és fáradtabb, pedig vigan szól már a csengő, a gépek is kattognak, kezdő-dik a hecező, ostopattogás, selyemdresszek suha-nása...

Lefutották a Budai-díjat és Harangod győ-zelmére hatszoros pénzt fizet a totalizátor.

A nagytribün két szögletében az elesett hő-sők családtagjai számára gyűjtenek kicsi adomá-

nyokat. A hölgyek fáradhatatlanok, de csak nem telik meg az urna. Egy éltesebb uriember tiz ko-ronát csusztat az aczélperselybe. No ez bizonyo-san milliomos, — gondolja a jótékony hölgy, mert a többiek csak koronákat, hatosokat adnak.

Megsughatjuk a jótékony hölgynek, hogy a bőkezű adakozó csakugyan milliók ura. És hogy a tulsó sarkon elkerülje a kedves megroha-nást, a királyi páholy előtt nagy vargabetűt csi-nál, úgy vág neki a könyvesek birodalmának.

Itt Confusionáriust, Szemere Miklós derby-győztesét fogadják a beavatottak az Igazgatósági-dijra. Szegény Confusionárius, ő érzi a háboru súlyát. Kicsit nyurga, kicsit keshedt, mintha kukoriczával táplálták volna a télen. Árvaságra jutott a nyomorult pára: trénere, a vitéz Szemere kapitány oroszszal, szerbbel hadakozik a grániczon. Gazdája, a busmagyar, gyomrát kuráltatja Karlsbad sprudel-jával, mitévő lehet hát szegény elárvult hőse egy boldogabb derby-évjáratnak? Bánatában, bujában nem nyeri meg az Igazgatósági-dijat.

Az Igazgatósági-dijat Zichy gróf gyászos dresszében Signora nyeri meg. Garabonczyás lesz második, pedig Janek Géza püföli, a magyar champion, a ki a meeting tartamára szabadságot kapott katonáéktól. A championról azt mondják, hogy a hadsereg már csak azért is nélkülözheti, mert közepes katona. Közepes katona, de jó zsoké és mindenki úgy szolgálja hazáját, a hogy tudja és jól esik.

Uram Istenem, micsoda probléma is volna az, ha a zsoké-gyerekeket mind befognák katonának! Olyan megoldást kellene keresni, mint a villamosoknál. Nőkalauz már van, itt női zsokékról kéne gondoskodni. Zsokékisasszony pedig csak egy volt, az is férjhez ment, így hát megrekedne a versenyüzem. Isten éltesse az untauglich lovászgyerekeket, mégis csak szerencse, hogy az Uristen czingárnak teremtette a legjavát.

És az Uristen éltesse az untauglich fogadókat és a nemes aggastyánokat is, a kik nem mehettek el a háboruba, de Isten kegyelméből itthon intézhetik a futtatások rendjét.

Nekik köszönhetjük, hogy ma Minnelied is győzött, Herzkönig is győzött, végezetül pedig egy Kéka nevű telivér.

Mit csinálnánk mi Kéka és lónyeringés nélkül, mi szegény itthon rekedt ifju vénnek és satnya ifjak, fohászzkodó kibiczei egy szebb jövő hajnalának!